„A hargitai kucséber” bemutatója a városi könyvtárban

Egy élet morzsái Krúdy-stílusban

A szerző felvétele

Oláh János, a Magyar Napló Kiadó igazgatója méltatja a kötetet

Bár az önkormányzatok alapvetően nem túl gyakran karolják fel egy-egy szépirodalmi mű megjelenésének ügyét, városunk e téren jó példával járt elől. *Lugosi Papp Jánosnak* a közelmúltban napvilágot látott, A hargitai kucséber című tárcakötetének kiadását Érd Megyei Jogú Város támogatta. A kötet érdi bemutatóját a Magyar Napló irodalmi folyóirattal közösen, november 6-án tartották a Csuka Zoltán Városi Könyvtárban.

Nem egy kirívó és nem is az első eset, hogy az önkormányzat hozzájárul egy szépirodalmi mű megjelenéséhez, hiszen a Batthány-tervben megfogalmazottak is tükrözik a város vezetésének a kultúra és a művészetek iránti érzékenységét és odafordulását, ami például elsődlegesen a magyar kultúra napjának a Magyar Írószövetséggel közösen történő méltó megünneplését és közös irodalmi díj létrehozását jelentette. Folytatódott a tendencia kortárs irodalmi művek kiadásának támogatásában, és a közeljövőben, a városközpont átépítésének köszönhetően egy képzőművészeti galéria létrehozásában is erőteljesen megmutatkozik majd – hangsúlyozta a könyvbemutatón a kötet szerzőjét és az érdeklődőket köszöntve *T. Mészáros András* polgármester. Azt is elárulta, hogy a kultúra támogatását folytatva, az érdi iskolákban hamarosan útjára indul az a Magyar Napló és az érdi önkormányzat által közösen szervezett program, amelynek keretében Kossuth-díjas írók tartanak majd irodalomórákat. Ennek a programnak első vendége *Szakonyi Károly* lesz.

A Lukin László Zeneiskola növendékeinek élvezetes produkcióit, valamint *Oláh János*, a Magyar Napló Kiadó igazgatója rövid köszöntőjét követően *Vári Attila* író, költő, filmrendező mondta el gondolatait Lugosi Papp János A hargitai kucséber című kötetéről. Úgy vélte, aki az anyanyelvét nem becsüli, más „aljasságokra” is képes, majd azzal egészítette ki, hogy aki nem éli át a honvágyat, annak nincs is hazája! A könyv szerzője ezzel szemben nemcsak nagyra becsüli anyanyelvét, de írásain hevesen átsüt az a csillapíthatatlan honvágy is, amely hol a Gyimesekhez, hol Tamási Áron Hargitájához húzza vissza.

De mi is a könyv címében szereplő „kucséber”? Az író egyik tárcájában fény derül arra, mivel is kereste a pénzét a vendéglőkbe, éttermekbe járó vándorkereskedő. Nyakába akasztott „tálcáján” kínálta olcsó csecsebecséit, őt nevezték kucsébernek, de Lugosi Papp János tárcaíróként egészen mást kínál egy képzeletbeli „tálcáról” az olvasóknak: „A nyakamba akasztott kucsébertálcán ott volt Munkács vára, Rozsnyó főtere, a palicsi tó, a gyönyörűséges Hargita, a borszéki ásványvíz buborékjai, a lugosi temető, Cegléd és a Várnegyed, és hosszú sorokban meneteltek Doberdó és Isonzó ólomból kiöntött öreg bakái, akik hálásan néztek rám, amikor rájuk kacsintottam, és a zsebem mélyére süllyesztettem őket, hogy melegedjenek meg.”

Ilyenkor, a ködök és a sárga levelek idején pedig érdemes felkapaszkodni arra a „vörös postakocsira”, amely a már felsorolt tájakra és helyekre visz el bennünket – állapította meg egyebek között laudációjában Vári Attila író, költő, filmrendező, majd hozzátette: mindenképpen egy érzelmileg megdolgoztató utazásra kell felkészülnünk. A szerző tárcái személyesek, vallomásosak, írásaiból kiolvasható egész életútja, és mindent megtudhatunk felőle, amit tudni érdemes. Csillapíthatatlan honvágya a Székelyföldön, a Bánságban eltöltött évtizedekhez fűzi őt, hiszen – mint az a könyvbemutatón a kötet szerkesztőjével, *Bíró Gergellyel* folytatott beszélgetésből is kiderült – Lugosi Papp János a fél életét a Székelyföldön élte le, majd 1989 előtt elhagyta Erdélyt, és azóta Magyarországon tartózkodik. A sors pedig úgy hozta, hogy harmadik éve az Érdi Újság munkatársa, így a mátyásföldi otthona mellett Érdhez is erős szálakkal kötődik. Bíró Gergely úgy vélte, az otthontalanság és az állandó honvágy érzése végigkíséri a kötetet. Pedig legfőképpen Kárpát-medencének érzi magát, jelentette ki Lugosi Papp János. Ezek „életem morzsái tálcán” – fűzte hozzá a szerző, akinek eszébe sem jutna tagadni azt a Krúdyra emlékeztető nosztalgiát, ami jellemzi a művét.

– Elbújhatnék ugyan Krúdy Gyula mellett – szerénykedett a szerző –, de a világa roppant közel áll hozzám. Nem szégyellem, hogy szeretem élvezni az élet apró-cseprő, ám számomra mégis „nagy” örömeit. Néha magam is úgy érzem, talán száz-százötven évvel a kelleténél később születtem – mondta –, de ez az én világom, amit vállalok, és amihez ragaszkodom, még ha mások szemében oly avíttnak tűnik is!

– Lugosi Papp János tárcakönyve rangos gyűjtemény, bemutatja nyelvi tisztaságát és erejét, olykor korfordító izgalmakról számol be, máskor csak legyint a politikusok hol dörömbölő, hol simulékony szavaira. E tárcákban megkülönböztetett hely illeti az Élet valódi örömeit, a szépasszonyokat, a bálokat, a jóféle ennivalókat, a Kárpát-medence tájait, a jóféle teleket, a rosszkedvű novemberi őszt. Hát persze, egyszerre élünk térben és időben, emlékeinket egymásra tolódva hordozzuk esztendőkön át, mert tudjuk: bűneink és erényeink, gyalázatunk és diadalunk egyszer úgyis a helyükre kerülnek, nem kell kapkodni, rugódozni összeviszsza” – írja az elfelejtett műfaj, a tárca mesteréről és megjelent kötetéről *Apáti Miklós* író, újságíró.

A könyvbemutatón a zsúfolásig megtelt olvasóteremben pedig nemcsak a szerző és a kötetét méltató írók szólaltak meg, hanem *Ozsda Erika* előadásában pár megrázó vagy éppen vidámabb percet okozva néhány tárca szereplője és története is megelevenedett az érdeklődők előtt. A háttérben *Lele Orsolya* grafikus könyvillusztrációiból nyílt kiállítás volt látható.

Mindez együttvéve, mintegy „tálcán kínálta” a leendő olvasóknak egy elfelejtett műfaj, a tárca Érden megjelent, nem mindennapi kötetét.

Bálint Edit

Olvasóink írják

Félévszázados évforduló

Magony Jánosné Pajor Ilona és Magony János, az ötvenéves házasok

Magony János és *Pajor Ilona* ötven évvel ezelőtt kötöttek házasságot. A fél évszázados évforduló alkalmából sok boldogságot, további hosszú, örömökkel teli életet kívánva fiúk, menyük és unokájuk köszöntötte őket – és nem maradt ki a köszöntők sorából Ilona édesanyja, özvegy *Pajor Imréné* sem, aki nemrég, november 6-án töltötte be 90. életévét.

Valamennyiüknek további boldog éveket és sok, a család szeretetében eltöltött évfordulót kívánunk.

Szüreti mulatság és társadalmi munka

Hagyományainkhoz híven idén is megrendeztük a Teleki Sámuel Általános Iskolában a szüreti mulatságot. Ezen a szombati napon a diákok szüleikkel és tanáraikkal együtt egy hangulatos délutánt tölthettek el. A nebulók különféle ügyességi játékokon, a szülők főzőversenyen, valamint sütemények készítésében bizonyíthatták rátermettségüket. Vacsora előtt kihirdették a versenyek győzteseit, majd zenéstáncos mulatság vette kezdetét.

A – jelképes – támogatói hozzájárulások egy része fedezte túl szolgált az iskola területén lévő lépcső megjavításához, ezért október 23-án a szülők társadalmi munka keretében, szabadnapjukat feláldozva láttak neki az idő vasfoga által megviselt lépcső rendbehozásának. Az anyukák reggelivel és ebéddel látták el a betonozóvá „előlépett” férfiakat, mások az osztályteremben szorgoskodtak, és akik már nem fértek a betonkeverőhöz, a vízelvezető ereszeket tisztították meg a lehulló falevelektől. Egy héttel később osztályfőnökünk, *Berényi Zsóka* néni férje és lelkes kollégái a lépcső melletti járdaszakaszt látták el szilárd burkolattal. Az összefogás meghozta gyümölcsét; egy megújult lépcsőt és a hozzá vezető járdát.

Ezúton szeretnénk megköszönni minden résztvevő szülőtársunknak, valamint az ÉKF munkatársainak azt az áldozatos, anyagi juttatás nélküli munkát, amellyel hozzájárultak ahhoz, hogy gyermekeink biztonsággal tudják ezentúl a lépcsőt és a járdát használni.

Mártonné Holczinger Andrea
anyuka

Húszéves az Érdi Kamarazenekar

Felnőtté vált egy zenekar Érden! Helyi igények szülték, itt élte a gyermekkor buktatóit, a kamaszkor útkeresését, és mára kiforrott egyéni arculata, hangzásvilága van. Összetéveszthetetlen más, ugyancsak amatőr zenekarokkal. Amikor megszólal, a Benta-völgye zsongása, Ófalu, Érdliget, Parkváros dombjainak visszhangja, templomainak, a Művelődési Háznak, a Földrajzi Múzeumnak atmoszférája, a zeneiskola kultúrája olvad varázslatos harmóniába. A zenekart húsz éve alapító zenetanárok – mint egy családban – együtt muzsikálnak barátaikkal, gyermekeikkel és növendékeikkel. Mindenki hozzáteszi szívét, lelkét, tudását, hogy a legnagyobb zeneszerzők legszebb műveit tisztán és élménydúsan tolmácsolja hűséges közönségének.

Bach, Händel, Corelli, Vivaldi, Haydn, Mozart, Beethoven, Pergolesi, Grieg, Dvorak, Csajkovszkij, Britten, Bartók, Kodály, Farkas Ferenc, Hidas Frigyes művein csiszolódtunk „lelkes eggyé”.

Megtisztelő, hogy *Király László* kortárs zeneszerzőnk előbb zenekarunknak dedikált egy fuvolaversenyt, most pedig gyönyörű elégiát komponált számunkra Lukin László emlékére, amelyet jubileumi koncertünkön mutatunk be.

Kapcsolataink kiemelkedő tehetségű hangszeres és énekes művészekkel, érdi és környékbeli kórusokkal gyümölcsözőek, fontosak számunkra; műsorainkat ők színesítik és teljesítik ki. A zenekar életét frissítik és jó hírét öregbítik távolabbi utazásai magyar területeken és külföldön. Munkácsi, kolozsvári, lubaczowi élményeink felejthetetlenek.

Hálásak vagyunk mindenkinek, aki a zenekart jó tanáccsal vagy anyagi támogatással segítette, hiszen „együtt semmi se lehetetlen”.

Rédai Erzsébet,
a zenekar vezetője

A jubileumi koncertsorozat programja:

2009. november 15. 17 óra **Szepes Gyula Művelődési Központ**
Bach, Haydn, Király László és Britten művei.

2009. december 13. 17 óra: **Érd-Tusculanum templom**
(2030 Érd, Kossuth L. u. 82.)
J. S. Bach művei.

2010. február 14. 17 óra: **Szepes Gyula Művelődési Központ**
Joseph Haydn művei.